

ADVOKATENE
POULSSON, SIBBERN OG TROSDAHL

STEVNING
TIL
OSLO TINGRETT

ANDREAS POULSSON
CHRISTIAN N. SIBBERN
TORE TROSDAHL
MNA
I KONTORFELLESKAP
TELEFON : 23 23 93 00
MOBIL : 99 10 60 80
TELEFAKS : 23 23 93 01
E-POST : anders@advokatenepst.no
KONTORADRESSE : RUSELØKKVEIEN 50
POSTADRESSE : POSTBOKS 2469 SOLLI
N 0202 OSLO

Ansvarlig advokat: Andreas Poulsson

OSLO DEN 22. OKTOBER 2009

Saksøker: Henry Østhassel
Mindejordet 20
4560 Vanse

Prosessfullmektig: Advokat Andreas Poulsson
v/ advokat Anders Flatabø
Postboks 2469 Solli
0202 Oslo

Saksøkt: Staten v/Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep.
0030 Oslo

Prosessfullmektig: Regjeringsadvokaten
v/ advokat Christian Lund
Postboks 8012 Dep.
0030 Oslo

Saken gjelder: Utmåling av erstatning etter fastsettelsessøksmål

1. Faktum

Borgarting lagmannsretts dom avsa 2. april 2009 dom i sak nr. 08-129023ASG-BORG/01 med slik

S l u t n i n g:

1. *Staten v/Finansdepartementet har plikt til å betale erstatning til Henry Gordon Østhassel for 85 % av Neo Technology AS' kostnader som følge av at selskapet fikk uriktig og villedende informasjon om SkatteFUNNordningen.*
2. *Partene dekker sine egne sakskostnader for lagmannsretten.*

Bevis: Dom av 2. april 2009 i sak nr. 08-129023ASG-BORG/01, *bilag nr. 1.*

Krav mot Staten v/Finansdepartementet ble fremlagt i brev av 20. mai 2009 til Regjeringsadvokaten ved advokat Christian Lund. I brevet ble det fremlagt en oppstilling over et økonomisk tap på kr. 16.990.644,- for selskapet Neo Technology AS som følge av villedningen i forbindelse med SkatteFUNN, hvorav Staten måtte hefte for 85%, det vil si til sammen kr. 14.442.064,40.

Bevis: Brev av 20. mai 2009 fra advokat Anders Flatabø til Regjeringsadvokaten ved advokat Christian Lund, *bilag nr. 2.*

Staten v/Finansdepartementet svarte på kravet ved brev av 15. juni 2009 fra Regjeringsadvokaten ved advokat Christian Lund til advokat Anders Flatabø.

Bevis: Brev av 15. juni 2009 fra Regjeringsadvokaten ved advokat Christian Lund til advokat Anders Flatabø, *bilag nr. 3.*

Onsdag 17. juni 2009 ble det avholdt møte mellom Henry Østhassel representert ved undertegnede og Finansdepartementet ved Ole Todal Jenssen representert ved advokat Christian Lund. Partene ble ikke enige etter å ha diskutert hverandres syn på erstatningsutmålingen.

Henry Østhassel åpnet under møtet også for at verdsettelsen av tapte domenenavn måtte settes noe lavere enn vurderingene til Martin Vindheim i henhold til fremlagt dokumentasjon.

I forlengelsen av forhandlingene ble det fremsatt et revidert tilbud fra Statens side i brev av 19. juni 2009 fra Regjeringsadvokaten ved advokat Christian Lund.

Bevis: Brev av 19. juni 2009 fra Regjeringsadvokaten ved advokat Christian Lund til advokat Anders Flatabø, *bilag nr. 4.*

I brev av 22. juni 2009 avslo Henry Østhassel Statens reviderte tilbud, og det ble varslet søksmål etter tvisteloven § 5-2. Henry Østhassel fremsatte et tilbud på kr. 9.000.000,-.

Bevis: Brev av 22. juni 2009 fra advokat Anders Flatabø til Regjeringsadvokaten ved advokat Christian Lund, *bilag nr. 5.*

Østhassels tilbud ble avslått ved e-post fra advokat Christian Lund den 26. juni 2009.

Bevis: E-post fra advokat Christian Lund den 26. juni 2009 til advokat Anders Flatabø, *bilag nr. 6.*

Partene har ikke vært i kontakt siden juni 2009 og frem til stevning i oktober 2009.

2. Vitner

Det er behov for vitneførsel i saken for å sannsynliggjøre at selskapet NeoSign Technology i 2002 og 2003 hadde en økonomisk verdi i sin ”goodwill” hos sine leverandører og samarbeidspartnere, som følge av leverandørenes tillitt til selskapet og ideen NeoSign.

Vitnene vil forklare seg om i hvilken grad den tapte goodwillen skyldes det økonomiske rotet i kjølvannet av SkatteFUNN og de følger SkatteFUNN fikk for fremdriften. Vitnene vil også forklare seg om den økonomiske verdien av goodwillen. For å sannsynliggjøre verdien av tapt goodwill, føres følgende vitner som bevis:

Vitne: Jan Olsen
Elektro Øst AS
Postboks 350
1502 Moss
Telefon: 69 25 02 56
Mobil: 977 76 917
firmapost@elektroest.no

Jan Olsen er eier og daglig leder av Elektro Øst AS. Han utviklet prototypen til NeoLight Sequencer etter spesifikasjoner av Henry Østhassel

Vitne: Don Ryel
FLEXcon Company
1 Flexcon Industrial Park
Office 2- Research & Development
Spencer, MA 01562-2642
USA
Telefon: 00 1 508-885-8408

Don Ryel er Vice President Product Branding Business Team for selskapet FLEXcon, som utviklet NeoFilm for NeoSign Technology.

Vitne: Veda Ferlazzo Clark
Litecontrol
100 Hawks Avenue
Hanson MA 02341
USA
Telefon: 00 1 781 294 0100
Mobil: 00 1 617 429 3808
vfc@litecontrol.com

Veda Ferlazzo Clark er President & CEO i selskapet Litecontrol, som utviklet NeoLight for NeoSign Technology.

Vitne: Bob Sullivan
CYRO Industries
1796 Main Street
Sanford, ME 04073-2458
USA
Telefon: 00 1 207 490 4209
Mobil: 00 1 207 252 7014
robert.sullivan@degussa.com

Bob Sullivan er Product Line Manager i CYRO Industries som utviklet NeoGlass for NeoSign Technology.

Vitne: Advokat Ivar Jacobsen
Postboks 815 Sentrum
0104 Oslo
Telefon: 24 11 09 00 / 908 69758

Advokat Ivar Jacobsen arbeider hos Forretningsadvokatene DA, og satt i selskapets styre i 2003 og 2004. Advokat Jacobsen vil forklare seg som styremedlem om den goodwill som selskapet SkatteFUNN.

Vitne: Frank Navarro
Navarro Lowrey Properties, Inc.
1641 Worthington Road, Suite 120
West Palm Beach, FL 33409
USA
Telefon: 00 1 561 688 2530
Mobil: 00 1 704 905 0255
fnavarro@NavarroLowrey.com

Frank Navarro er president og partner i Navarro Lowrey som leide ut lokaler til NeoSign University i Florida i 2004.

Videre ønskes ført som

Vitne: Martin Vindheim
Visit Europe Holding as
Rua Fernao Magalhaes No. 7
Urbanizacao Miramar
8800 – 608 Tavira – Algarve
Portugal

Telefon: 00 351 281 328 353
martin@vindheim.com

Martin Vindheim er eier av Visit Europe Holding as, og var involvert i oppbyggingen og driften av NeoSign MarketPlace i 2004, også som ansatt hos IT Control, som bisto Østhassels selskap med å få i gang NeoSign MarketPlace i 2004. Martin Vindheim skal forklare seg om verdien av tapte domener og kostnadene som SkatteFUNN påførte NeoSign MarketPlace.

Til dokumentasjon for at Henry Østhassels sin ide var et livskraftig nytt produkt med reelle markedsmuligheter , føres som vitne:

Vitne: Gunn Ovesen
Innovasjon Norge
Postboks 448 Sentrum
0104 Oslo
Telefon 22 00 25 00
gunn.ovesen@invanor.no

Gunn Ovesen er administrer i Innovasjon Norge og overrakte Henry Østhassel "Reodor Kreativitsprisen" den 12. november 2004. Gunn Ovesen skal redegjøre for kriteriene Staten ved Innovasjon Norge setter for å vinne en Reodor Kreativitspris, herunder produktets markedspotensiale, innovasjon, markedsføringsmateriale og forretningsplaner.

Vitner bosatt i utlandet avhøres pr. telefon, og vitnene i USA bør avhøres senest mulig på grunn av tidsforskjellen -6 timer. Amerikanske vitner avhøres på engelsk, og saksøker samtykker i at disse avhøres på engelsk uten tolk.

3. Juridiske anførsler

Søksmålet gjelder utmåling av Henry Østhassels erstatningskrav i henhold til fastslått ansvarsgrunnlag i rettskraftig dom for *"85% av Neo Technology AS' kostnader som følge av at selskapet fikk uriktig og villedende informasjon om SkatteFUNNordningen"*.

Grunnlaget og dokumentasjonen for pengekravet til nærværende stevning fremkommer av kravet til Staten i bilag nr. 2 med tilhørende underbilag 1-10.

Med en halvering av krav om erstatning for verdien av tapte domener etter post 7 til bilag 1 fra kr. 2.625.000,- til 1.312.500, samt frafall av patentomkostninger etter post 4 til bilag 1 på kr. 284.031,-, utgjør Henry Østhassels krav 85% av kr. 15.394.113, som fratrullet 15% til sammen utgjør kr. 13.084.996.

Saksøker krever således dom for at Staten plikter å betale et erstatningsbeløp fastsatt etter rettens skjønn begrenset oppad til 13.084.996 – trettenmillionerogåttifiretusennihundreogtittiseks - kroner.

Partene er delvis uenige i hvilke tap som anses som dokumentert/sannsynliggjort, og hvilke tap som er omfattet av den rettskraftige dommen i saken.

I forhold til fortolkningen av dommens premisser har Staten tidligere anført at tap som skyldes villedningen er begrenset til pådratt tap i månedene mellom pengene fra SkatteFUNNordeningen ble utbetalt i november 2003 og frem til revisor gjorde selskapet oppmerksom på villedningen i begynnelsen av 2004.

Saksøker anfører at selskapets tap i henhold til dommen også må omfatte tap pådratt etter begynnelsen av 2004, så lenge tapene ikke hadde oppstått uten villedningen. Det vil etter vårt syn også foreligge adekvat årsakssammenheng for tap pådratt senere i 2004 og 2005 i den grad prosessen var blitt irreversibel i 2004-2006.

Partene har vært uenige i at det rettslig sett ligger noen utmålingsbegrensninger i lagmannsretts dom av 2. april 2009 utover følgestapet. Saksøker anfører at følgestapet (erstatning for hva selskapet ville ha tjent) er eneste begrensning i dommen, som følge av at lagmannsretten på s. 13 i dommen ikke fant sannsynliggjort noe slikt følgestap. Det vises til at Lagmannsretten på s. 14 la til grunn at den ikke vil si noe om de enkelte tapsposter i dommen:

”Det er ikke nødvendig for lagmannsretten å ta stilling til hvor mye av selskapets midler som gikk tapt”.

Saksøkerne gjør for øvrig gjeldende at avgjørende for utmålingen for hva som er Statens konkrete betalingsplikt, vil være ordlyden i slutningen som er avgjørende for dommens rettskraft, jf. tvisteloven § 19-6 syvende ledd.

For ethvert tilfelle anføres at partenes fortolkninger av dommens rettskraft for utmålingsspørsmålet rettslig sett er mindre relevant, når det avsies deldom etter tvisteloven § 16-1 annet ledd annet punktum. Det anføres at retten i stor grad må avgjøre omfanget av erstatningsplikten på nytt og konkret ved et utmålingssøksmål etter deldom, jf. kommentarene til tvisteloven 19-15 Schei m.fl. side 859-860.

4. Prosessuelt

Jeg understreker at diskusjonene mellom undertegnede og advokat Christian Lund om avgjørelse av det økonomiske tap er skjedd utenfor prosess, idet stevning på tidspunktet ikke var reist og dommen fra Borgarting var rettskraftig, jf. Regler for god advokatskikk pkt. 4.5. Det antas således å være kurant å fremlegge begge siders krav og forslag om minnelig løsning som har skjedd etter rettskraftig dom og i forkant av stevning.

På bakgrunn av at partene har diskutert saken i møte avholdt 17. juni 2009 og har forsøkt reelle forhandlinger, så antas på bakgrunn av stor økonomisk avstand og uenighet i postenes relevans og fremførbarhet at det ikke vil være hensiktsmessig med rettsmekling. Saksøker vil likevel akseptere rettsmekling dersom det fra Statens side er grunnlag for å forhandle ut fra saksøkers forutsetninger om riktig erstatningsnivå.

Saken er allmennprosess, og det antas at én og en halv dag er tilstrekkelig til å avholde hovedforhandling, selv om det er lagt opp til en del vitner. Saken kan muligens ta to hele dager, dersom det blir aktuelt med ytterligere bevisføring utover den som er tilbudt i nærværende stevning.

Foreløpig er patentkravene knyttet til NeoTechnology AS` leierett til patenrettighetene (som var uoppsigelige så lenge selskapet var solvent og betalte eier Henry Østhassel). Imidlertid tas forbehold om at påstanden kan utvides til også å omfatte kostnader knyttet til leierettens verdi i forhold til SkatteFUNN, samt at det fremmes nye anførsler og bevis knyttet til dette. Saken dreier seg om et hovedpatent som fikk redusert verdi, da selskapet gikk over ende, samt et tilleggspatent som falt som følge av at selskapet ikke kunne betale leie og kostnader for å opprettholde patentet.

5. Påstand

Idet det tas forbehold om nye anførsler og bevis, nedlegges til stevningen slik

P å s t a n d:

1. Staten v/Finansdepartementet plikter å betale betale til Henry Østhassel et erstatningsbeløp fastsatt etter rettens skjønn begrenset oppad til 13.084.996 – trettenmillionerogåttifiretusennihundreogtittiseks – kroner med tillegg av lovens rente.
2. Staten v/Finansdepartementet plikter å betale betale til Henry Østhassel sakens omkostninger med tillegg av lovens rente.

Nærværende stevning i 4 – fire – likelydende eksemplarer.

Oslo, den 22. oktober 2009

Anders Flatabø
advokat